

DISSABTE
8 D'ABRIL DEL 2017
NÚMERO 741
2,50 EUROS
ARA
NÚMERO 2304

AVUI
EMPORTA'T
ELS SUPLEMENTS

MARIA DEL MAR
BONET
'ULTRAMAR'

El disc que celebra
els seus 50 anys de
trajectòria musical

Avui, dissabte,
i demà, diumenge,
per només
14,95€
al teu quiosc

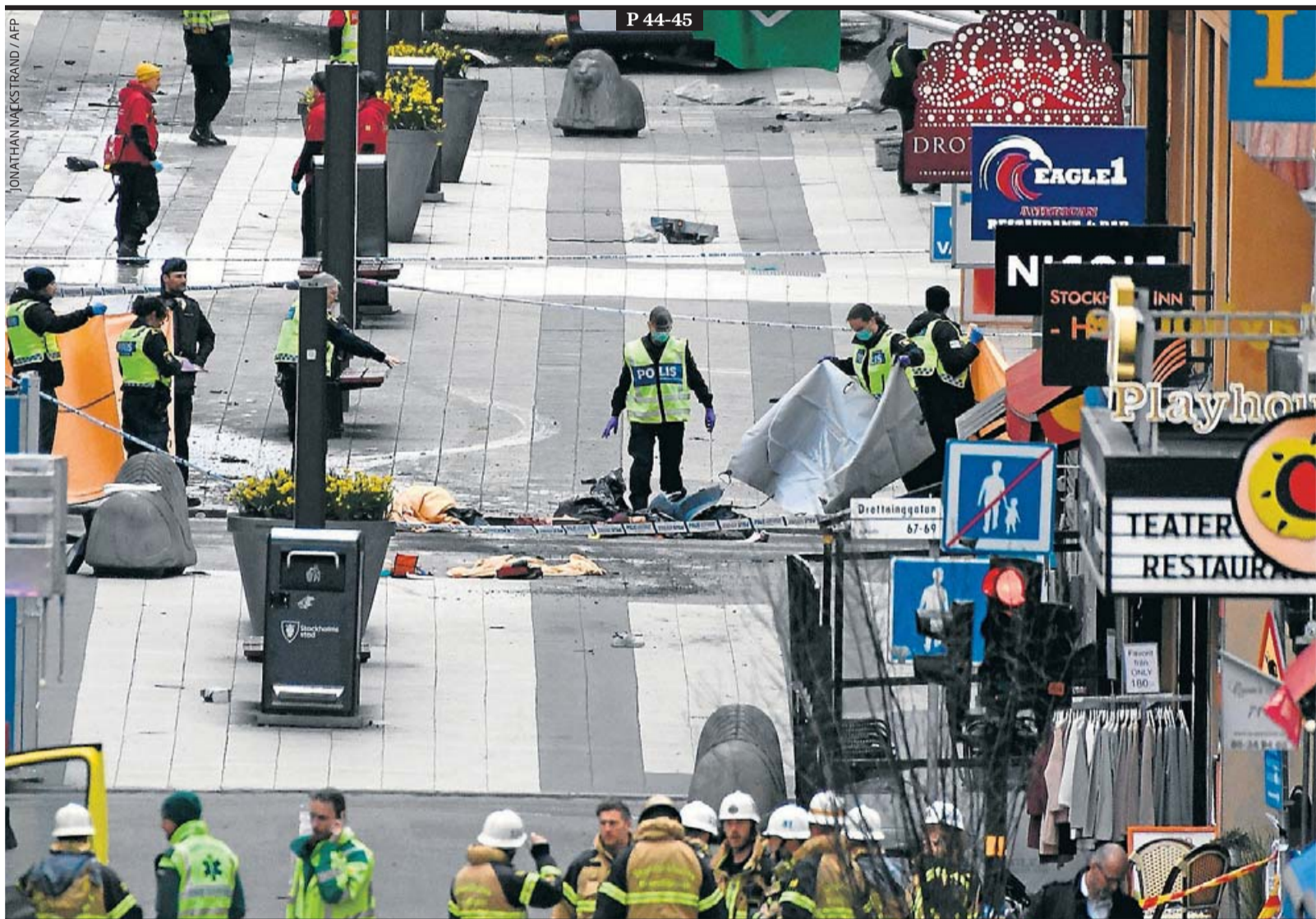
P 10-11

CRISI POLÍTICA

Cirurgia menor

El Govern capeja el temporal fitxant Fanny Tur i fent cessar directors generals

Barceló, tocat, presenta les mesures per limitar el lloguer turístic

Niça, Berlín, Londres... i ara Estocolm

Nou atemptat amb atropellament al centre d'una gran ciutat europea: un camió va envestir ahir una multitud a la capital sueca i va provocar quatre morts i quinze ferits

P 18-19

ENTREVISTA A
IRANTZU VARELA
PERIODISTA

“L'amor romàntic és per mantenir les dones atrapades”

P 04-09

DOSSIER

Catany, el llegat universal d'un artista local

P 14-15

ETA

s'autoliquida entregant els seus arsenals

Dossier

TONI CATANY, UN LLEGAT PER A LES ILLES

**CRISTINA ROS
PALMA**

El 1991, Toni Catany inaugurà al Casal Solleric de Palma la mítica exposició *La meva Mediterrània*. Era la mostra que sorgí amb el llibre del mateix títol publicat per l'editorial Lunwerg, premiat com a millor llibre a les Trobades Internacionals de la Fotografia d'Arles i premi al millor llibre il·lustrat per la Generalitat de Catalunya. Toni Catany (Llucmajor, 1942 - Barcelona, 2013) feia, sobretot, una declaració de la seva identitat i arrelament a uns paisatges i especialment a una cultura, que havia recorregut durant dècades per conèixer-la en profunditat i fotografiar-la.

Més d'un quart de segle després, l'obra del fotògraf llucmajorer torna al Solleric, on, dimecres 12 d'abril, s'inaugurarà (a les 19 h), l'exposició *Toni Catany. D'anar i tornar*, produïda per la Fundació Catalunya-La Pedrera amb la col·laboració de l'Ajuntament de Palma.

Entre *La meva Mediterrània* i *D'anar i tornar* no només hi ha dècades de fotografies, sinó un viatge vital i professional que va dur Catany cap a altres geografies i cultures per acabar confirmant el seu arrelament a l'illa de Mallorca, especialment amb el fet de lluitar per deixar-hi el seu llegat i impulsar la creació del Centre Internacional de Fotografia a Llucmajor, un projecte que encara està en espera de poder fer-se realitat. Toni Catany es demostra, amb l'exposició que s'obrirà la setmana que ve a Palma, com el fotògraf que va rodar el món per poder tornar al Born.

'D'anar i tornar'

L'exposició reuneix unes 150 obres del fotògraf mallorquí

Unes 150 obres, entre fotografies, llibres d'artista i alguns objectes significatius, es reuneixen al Casal Solleric per oferir una de les lectures possibles de la prolífica trajectòria de Toni Catany. Aquesta mostra, que arriba a Ciutat després d'exhibir-se a La Pedrera de Barcelona i a les sales del Canal de Isabel II de Madrid, és la primera gran revisió de l'artista després de la seva mort fa tres anys i mig.

Comissariada per Antoni Garau i per Alain D'Hooghe (director i vicepresident de la Fundació Toni Catany, respectivament), *D'anar i tornar* no planteja un recorregut cronològic per revisar la trajectòria del fotògraf. La mostra s'articula amb vuit àmbits temàtics que varen marcar una fita en la vida i l'obra de Catany, i que demostren la seva manera de treballar a través de sèries llargues de fotografies que realitzava bé a la seva casa estudi de Nou de la Rambla, a la ciutat vella de Barcelona, o bé durant els múltiples viatges que va fer per distints continents. *D'anar i tornar* es pot entendre com un viatge per la fotografia de qui fou premi Nacional tant pel

El fotògraf que va rodar el món per poder tornar al Born

El Solleric obre dimecres l'exposició de Toni Catany produïda per La Pedrera i l'Ajuntament de Palma

Ministeri de Cultura espanyol com per la Generalitat de Catalunya. Ara bé, no és un viatge a l'ús, no manté un fil cronològic, ni tampoc es pretén fer un viatge per territoris concrets. Encara més, sèries com la feta a Venècia, la ciutat que més admirava, es troben a l'exposició en format llibre, recordant l'exposició que sobre els nombrosos treballs fets a la ciutat italiana es va organitzar, fa mig any, al Claustre de Sant Bonaventura de Llucmajor.

D'Eivissa al Carib

Els escenaris culturals de Catany queden recollits a l'exposició *Toni Catany. D'anar i tornar* inicia el seu recorregut a Eivissa, amb el retrat d'un nin cap pelat amb dues pàgines darrere fet el 1967 i que Catany considerava la primera fotografia amb la singularitat que distingeix un artista. El paisatge de

Més de 150.000 persones ja han visitat 'D'anar i tornar'

L'exposició *Toni Catany. D'anar i tornar* va començar la seva itinerància, fa un any, a les sales de l'edifici de La Pedrera, al passeig de Gràcia de Barcelona. Com a mostra produïda per la Fundació Catalunya-La Pedrera, és la primera gran revisió de l'obra del fotògraf mallorquí després de la seva mort. Al Principat, va generar un notable interès i fou visitada per unes 130.000 persones durant els

tres mesos i mig que va estar oberta al públic. Posteriorment, l'Ajuntament de Madrid va voler reconèixer l'obra de Toni Catany i contribuir a la seva difusió i organitzà la segona parada del camí de la mostra *D'anar i tornar* a les sales del Canal de Isabel II, un referent per a les mostres de fotografia a Madrid. L'exposició arriba al Casal Solleric quan més de 150.000 persones ja l'han visitada.

**NEGOCIACIONS
A QUATRE
BANDES**

Des que, el 2009, s'acordà la creació del Centre Internacional de Fotografia, hi ha hagut negociacions entre el Govern, el Consell de Mallorca, la Fundació Toni Catany i l'Ajuntament de Lluçmajor, sense fruits.

**CONCURS
ARQUITECTÒNIC
SENSE DATA**

La segona pròrroga per a la finalització del Centre Internacional de Fotografia a Lluçmajor acaba a finals del 2018, però encara no s'ha convocat el concurs arquitectònic, previ a l'adjudicació i a les obres.

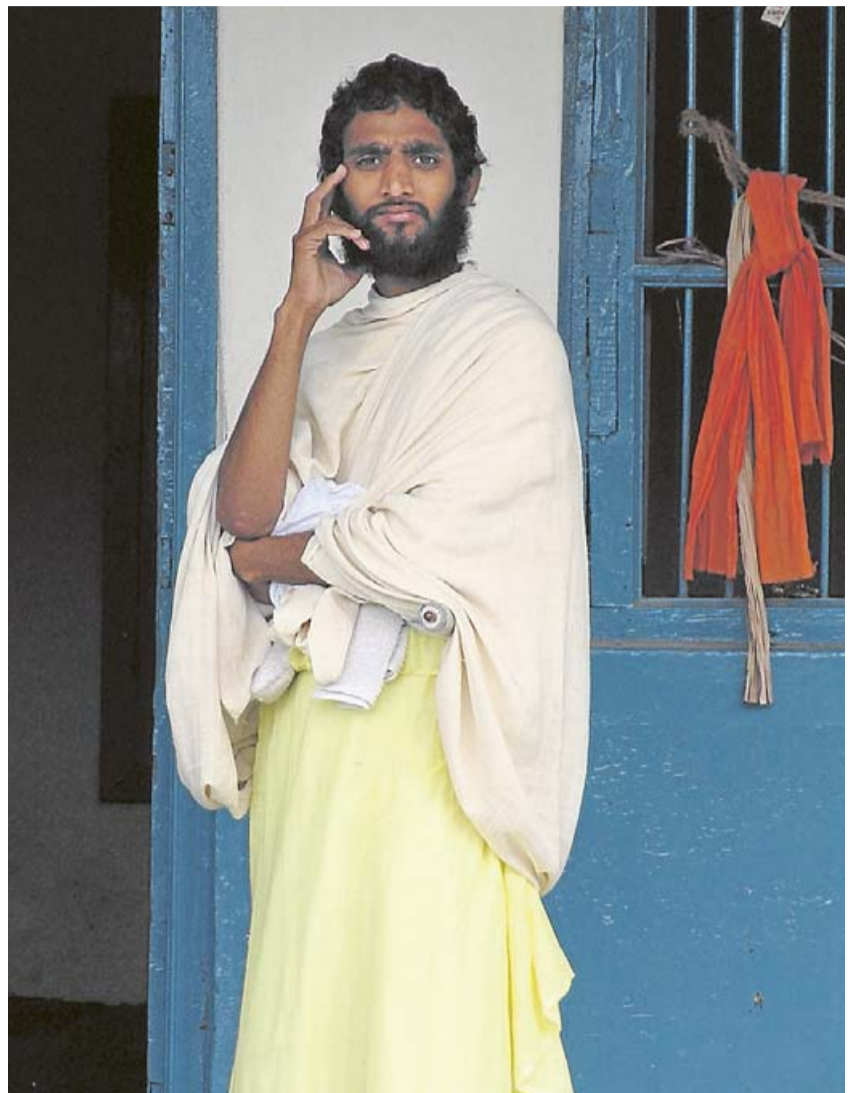

des qualitats del llucmajorer com a retratista i de l'agudesa en la tria de persones, una tria gairebé sempre improvisada al mig del carrer. Rostres, torsos carregats de vida trobats als carrers o als mercats de Venècia o de Cuba, tenyeixen la fotografia sempre austera de Toni Catany, d'una gran vivor i harmonia cromàtica.

Igualment del Carib arribaren en l'equipatge del fotògraf unes joguines de fusta pintada amb les quals ell, durant el mes de març del 2013, continuaria jugant al seu estudi de Barcelona per fer la sèrie *Barques i peixos*, que havia quedat inèdita després de la mort de l'artista. Coloristes també, però amb la subtilitat d'una cultura més espiritual, a la mostra se succeeixen els joves dels mercats de Bangla Desh, homes i dones abillats amb preciosos saris a l'Índia i fins i tot algun retrat fet durant un viatge a Etiòpia, quan cercava un personatge del *Tirant lo Blanc*.

Fer una aturada especial en les *Natures mortes* és obligat en revisar l'obra de Toni Catany. "Vet aquí una rosa mallorquina i un llimó, i les seves aromes, que el sol de les Illes ha fet més intenses" és un dels escrits de l'artista que es troben en el recorregut de l'exposició. Subtileses, barroquisme mai cridaner, evocacions de Chardin, les natures mortes de Catany són imatges preciosistes en la seva concepció, els elements retratats i sobretot la llum.

Especialment essencial és la llum en la sèrie *Matèria obscura*, unes fotografies en les quals el color, si n'hi ha, és només una pinzellada entre una extrema foscor. Així i tot, només en la següent passa, l'exposició torna al color amb una altra sèrie inèdita, *Parets mestres*, que sempre han inspirat els artistes. I de la senzillesa d'aquestes parets pintades a

Retrat fet a l'Índia el 2005. TONI CATANY

pins i mar de Lluçmajor (relacionat amb una branca torta dins un simple tassó d'aigua), els retrats d'amigues del fotògraf que introdueixen una selecció d'obres de la sèrie *Somniar déus*, són la porta d'entrada a un recorregut extens per alguns dels àmbits més significatius que treballà Toni Catany.

El següent àmbit, *Mirades fortuïtes* deixa testimoni de les reconegu-

A l'esquerra, foto feta a Lluçmajor el 1979. El fotògraf va ser retratat per Humberto Rivas, obra que és present a l'exposició.

PEDRO ALBORNOZ

la humilitat del corral de ca sa mare, a Lluçmajor, d'on sorgeix un dels treballs més exquisits de Catany. Es tracta de la sèrie *Cossiols*, que va ser publicada en un llibre diminut que és objecte preuat entre els col·leccionistes.

L'exposició del Casal Sollerí acaba amb una selecció dels *Altars profans*, sèrie que es va poder veure

a Lluçmajor, a Barcelona i a Brussel·les i que és la darrera sèrie treballada per l'artista, en la qual queda més patent que mai aquest permanent *D'anar i tornar*, per la conjunció d'objectes, teles i símbols de les cultures recorregudes per Toni Catany, amb la pròpia història, aquella que el lligava a la seva ciutat natal. ■

Els joves d'un mercat de Bangla Desh cridaren l'atenció del fotògraf llucmajorer, que els va retratar en un viatge fet l'any 2011. TONI CATANY

TONI CATANY, UN LLEGAT PER A LES ILLES

Els fons, en espera del Centre Internacional de Fotografia

Toni Catany, a més de l'obra pròpia, va deixar un llegat immens al voltant del llenguatge fotogràfic

CRISTINA ROS
PALMA

Al llarg de més de quaranta anys de trajectòria, Toni Catany va realitzar una profunda investigació de la fotografia, no només a través de la pròpia obra, sinó també mitjançant l'estudi de tècniques, d'autors que tenia com a referents, d'estils, escenaris, objectes i llibres que l'ajudarien a fer un recorregut bastant complet per la història del llenguatge fotogràfic. "Tenia una vertadera obsessió per recollir tot allò que l'ajudàs a comprendre i seguir el camí de la seva obra, des de la consciència que s'estava fent a ell mateix", afirma Antoni Garau, director de la Fundació Toni Catany.

Gairebé 100.000 diapositives i negatius, un milenar llarg de calotips, centenars de Polaroids transportats i unes 2.000 fotografies positivades en diferents tècniques, suports i formats són només els fons d'imatges realitzades pel fotògraf llucmajorer. A més, Catany havia anat col·leccionant fotos antigues (més de 2.000) que, per un motiu o un altre, considerava significatives per a la configuració de la seva particular història de la fotografia i de l'evolució de les diferents tècniques. Si a aquest volum d'obres se li suma el fons fotogràfic de Tomàs Montserrat (Llucmajor, 1873-1944), prop de 300 obres de fotògrafs contemporanis, càmeres antigues i una biblioteca extensa en fotografia, el llegat de Toni Catany demostra la magnitud del seu interès.

Entre les obres d'altres autors que col·leccionà Catany es troben obres de Man Ray, Édouard Boubat, Edward Weston, Robert Doisneau (una foto dedicada a l'artista mallorquí), Cartier Bresson (amb una obra feta a Eivissa), Jan Sudek, Pierre Rasidic, Paul der Hollander, Català Roca, Cristina García Roderó, Humberto Rivas, Shoji Ueda, Masao Yamamoto, Pentti Sammallahti, Michael Kenna, Ferdinando Scianna, Joan Fontcuberta, Chema Madoz, Manel Escusa i Gabriel Cualladó, entre molts d'altres.

La col·lecció, ara propietat de la Fundació Toni Catany (FTC), l'entitat que es va constituir el 2014

amb l'objectiu de conservar, estudiar i difondre el seu llegat artístic i fotogràfic, es troba en espera de poder posar-la a disposició del Centre Internacional de Fotografia (CIF), en cas que aquest es construeixi a Llucmajor, tal com estava previst. De fet, aquest projecte va ser negociat amb el Consell de Mallorca i el Govern per Toni Catany anys abans de la seva mort, a l'octubre del 2013, i s'aconseguí una partida pressupostària dels fons estatutaris de 4,3 milions d'euros amb la finalitat exclusiva d'edificar el CIF a la ciutat natal de l'artista, concretament a les cases veïnes del fotògraf Tomàs Montserrat i del mateix Catany.

"Seguint la voluntat del fotògraf, seria en el Centre Internacional de Fotografia on el llegat de Catany, l'obra pròpia, les fotos antigues, les dels autors contemporanis, la biblioteca especialitzada en aquest llenguatge, així com els objectes d'arreu del món que l'artista feia servir per als seus 'altars profans', natures mortes i bodegons, agafaria una dimensió que aniria d'allò particular a una mirada universal sobre la història i la contemporaneïtat de la fotografia", diu Antoni Garau.

El sentit d'una col·lecció

El director de la Fundació Toni Catany, col·laborador de l'artista durant una trentena d'anys i museògraf de professió, analitza el seu llegat i el sentit que té que pugui servir de bessó per a una institució dedicada a la fotografia: "Des del punt de vista museogràfic, el llegat de Toni Catany té la coherència que li dona ser el fruit d'una aventura personal, sincera, i sobretot fet amb la voluntat d'aprofundir en la pròpia obra i, des d'aquesta, obrir una mirada al món. El sentit primer de la col·lecció és que explica la seva obra i la investigació que va dur a terme de tècniques, èpoques i altres autors per consolidar el llenguatge propi".

Així mateix, s'ha de destacar que el llegat de Catany també té el sentit 'd'anar i tornar' que dona títol a l'exposició que, després de mostrar-se a la seu de la Pedrera de Barcelona i a les sales del Canal de Isabel II de Madrid, s'inaugura dimecres que ve, dia 12 d'abril, a la planta noble del Casal Sollefic de Palma. —

Obra pròpia
Catany deixà unes 100.000 diapositives i negatius i 2.000 fotos positivades

Autors
La col·lecció inclou prop de 300 obres d'autors rellevants del segle XX

03

05

UN TAST DEL LLEGAT DE TONI CATANY

A més de l'obra pròpia, el fotògraf llucmajorer deixà un llegat ample i divers. En fotos de Jean Marie del Moral, es contempla una part de la col·lecció que es conserva a la seva casa de Barcelona (01-05-06). Entre les obres d'altres autors, hi ha Man Ray (02), Robert Doisneau (03) i Jan Sudek (04).

Un projecte per posar la fotografia des de Mallorca al món

Els objectius del CIF van més enllà de l'obra de Toni Catany

C. ROS
PALMA

Des de la constitució de la Fundació Toni Catany (FTC), el 10 de juliol del 2014 a Lluçmajor, es va especificar que aquesta seria "la persona jurídica que ha de representar legítimament, a partir d'aquest moment, l'artista desaparegut davant de les institucions implicades i compromeses, des dels seus inicis, en el projecte d'un Centre Internacional de Fotografia a Lluçmajor. L'objectiu: crear un espai que esdevingui, per a les Illes i per a la ciutat natal de l'artista, un benefici de caràcter cultural coherent amb la importància que, per al patrimoni artístic del país, té l'obra del fotògraf llucmajorer", tal com es pot llegir a la pàgina fundacional.

En aquest sentit, el projecte del CIF, que duria el nom de Toni Catany i a disposició del qual estaria el seu llegat, "partiria de l'obra del fotògraf llucmajorer, recuperaria l'evolució de la fotografia a través d'autors i de tècniques i llançaria contínues mirades des de Mallorca al món, responent als principis que sempre va tenir el mateix Catany", manifesta Antoni Garau, museògraf i director de la FTC.

Omplir un buit

El centre, que ocuparia en principi les dues cases adjacents de Toni Catany i de Tomàs Montserrat, després de fer un concurs internacional per al projecte arquitectònic, "podria ser un referent en l'arquitectura contemporània al nucli urbà de Lluçmajor", segons Antoni Garau. Aquest edifici, per a la construcció del qual hi ha uns fons estatutaris de 4,3 milions d'euros però s'hauria d'acabar abans de finals del 2018, seria la seu del Centre Internacional de Fotografia.

Conscients que no hi ha a les Illes cap centre especialitzat en aquest llenguatge, el projecte del CIF preveu la possibilitat d'organitzar tallers, estades per a fotògrafs, conferències, exposicions, intercanvis, així com una important tasca educativa al voltant d'un llenguatge que tothom fa servir però del qual hi ha una formació específica gairebé nul·la. "De fet, el projecte neix després d'una anàlisi de la situació per a la fotografia a les Illes. En aquest sentit, amb el nom i el prestigi internacional de Toni Catany, el CIF podria exercir la custòdia del llegat del fotògraf però també d'altres autors i afavorir l'estudi, la conservació, la contemplació i la consulta de les obres", assegura Garau.

El director de la Fundació Toni Catany remet a les exposicions i activitats que organitza, des de la se-

Masao Yamamoto. *Nakazora_#1073*. Aquesta obra va fer part de l'exposició del fotògraf japonès que la FTC organitza al Claustre de Sant Bonaventura de Lluçmajor.

Mirada
La voluntat de la FTC és que el CIF vagi de l'àmbit local a l'universal

Iniciatives
Per al CIF es preveu una diversitat d'activitats al voltant de la fotografia

Michael Kenna. *Bambú i arbre, poble de Qingkou, Yunnan, Xina, 2013*.

va constitució, la FTC amb la col·laboració de l'Ajuntament de Lluçmajor al Claustre de Sant Bonaventura: "Les exposicions que hem fet, dues cada any, són una mostra de la feina que es podria desenvolupar al CIF. Amb aquestes mostres i les conferències, visites i altres activitats realitzades aquests darrers anys, s'ha aconseguit contaminar culturalment Lluçmajor i el sud de l'illa i posar-la al món a través de la

reunió de Toni Catany amb altres autors". Amb aquest objectiu, la FTC i l'Ajuntament de Lluçmajor han organitzat diverses mostres inèdites de l'obra del fotògraf individualment o amb Miquel Barceló, així com exposicions d'artistes tan reconeguts com Masao Yamamoto o Pentti Sammallahti. A finals de mes, s'inaugura una mostra del britànic Michael Kenna. —

TONI CATANY, UN LLEGAT PER A LES ILLES

CRISTINA ROS
PALMA

La paràlisi del Consell fa perillar els 4,3 milions de fons estatutaris

El CIF hauria d'estar acabat abans de finals de 2018 per no haver de tornar els doblers a Madrid

Els anys passen i el Govern balear podria veure's obligat a tornar els 4,3 milions d'euros concedits pel Ministeri d'Indústria i Turisme amb la finalitat exclusiva de construir el Centre Internacional de Fotografia (CIF) Toni Catany a Lluçmajor, si no s'ha acabat de realitzar a finals de 2018. Ja és la segona pròrroga concedida des del govern de l'Estat per a l'execució d'aquesta partida dels fons estatutaris.

Posats en contacte amb el departament de Cultura del Consell de Mallorca, el màxim responsable, el vicepresident Francesc Miralles, va declinar fer declaracions per explicar en quina situació es troba el projecte i per què no s'ha convocat encara un concurs d'arquitectura, que seria la primera passa per després afrontar l'inici de les obres. Segons fons del Consell, "el projecte del CIF s'està negociant també amb el Govern balear. Ja ultrapassa la responsabilitat del departament de Cultura". Hem pogut saber que, els darrers dies, la crisi de govern ha cancel·lat dues reunions entre les dues institucions per tractar el tema conjuntament.

El rellotge corre i, des que el desembre de 2015 se signà el conveni

Ajornament

Aquests dies, s'han cancel·lat dues reunions entre el Consell i el Govern per activar el CIF

entre el Consell de Mallorca, l'Ajuntament de Lluçmajor i la Fundació Toni Catany (FTC) –que regula els compromisos de cadascuna de les institucions i marca el full de ruta per construir i posar en marxa el CIF–, pràcticament no s'ha fet cap passa per avançar en aquesta direcció. La immobilitat ha estat absoluta per part del Consell de Mallorca, que és, fins que no es digui el contrari, el responsable màxim de la creació del CIF. Al marge de la signatura de l'esmentat conveni que va fer que el president de la FTC, Miquel Bezares, declaràs que aquell fet permetia "agilitar un projecte que feia anys que estava enrocant", no s'ha mogut res més. En aquests moments ja es fa molt difícil que el CIF estigui construït abans de finals de 2018, però en tot cas, per evitar que s'hagin de tornar els 4,3 milions d'euro a Madrid, les obres haurien d'estar avançades.

Una dècada de retard

Feia més d'un lustre que el mateix Toni Catany mantenia converses amb les principals institucions amb la voluntat de deixar el seu llegat a l'illa i posar en marxa un centre internacional de fotografia quan, l'any 2008, Joana Lluïsa Mascaró, aleshores vicepresidenta i consellera de Cultura del Consell, en va presentar a Madrid un avantprojecte. Semblava que la iniciativa promoguda pel fotògraf llucmajorer tirava endavant, especialment quan, a començaments de 2009, la llavors presi-

denta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, i Toni Catany signaren una declaració d'intencions per crear una fundació que gestionaria el futur Centre Internacional de Fotografia a Lluçmajor. Se succeïen els avenços perquè, només uns mesos després, el Consell adquirí la casa del capellà i fotògraf

Tomàs Montserrat, contigua a la de Toni Catany, per 545.975 euros, amb el 75% a càrrec del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (Feder).

Aquell mateix any, el govern espanyol concedí 100.000 euros al Consell per a l'avantprojecte de construcció del CIF, però la parti-

Dos moments esperançadors de compromís del Consell de Mallorca, ambdós frustrats, el 2009 i el 2015.

ARXIU

da es va perdre perquè no es varen complir els terminis establerts. Alhora, el Govern aconseguí 4,3 milions provinents de l'Institut de Turisme d'Espanya, que hauria de transferir al Consell per a la creació del Centre Internacional de Fotografia Toni Catany. Els doblers arribaren a l'Executiu balear a començaments de 2011 i es donaven 20 mesos per a la construcció del centre. El Govern de Francesc Antich, els darrers temps de la legislatura, els va ingressar a la caixa única.

Pròrrogues i més pròrrogues

Poc temps després de prendre possessió del càrrec, la nova presidenta del Consell, la popular Maria Salom, es va comprometre a activar el projecte i a exigir la transferència dels 4,3 milions del Govern al Consell. Toni Catany, després de gairebé dos anys de veure la innació de les administracions insular i autonòmica, es va declarar "decebut". El mes de juny de 2013, el fotògraf va escriure una carta oberta al Consell de Mallorca en què expressava preocupació per la paràlisi del projecte i comunicava que no signaria la constitució de la Fundació amb les institucions mentre no es compromessin a la materialització immediata del projecte. Així mateix, Catany reiterava l'objectiu de garantir la integritat del seu arxiu

Inacció

Des del 2011, encara no s'ha fet cap inversió de la partida concedida per al Centre

fotogràfic i la ubicació, sempre que fos possible, a Lluçmajor. El Consell havia demanat a Madrid la primera pròrroga per fer les obres amb la partida de 4,3 milions. Va ser concedida, només quatre dies després de la mort sobtada de Toni Catany, el 14 d'octubre de 2013.

El govern de l'Estat allargà el període d'execució fins al 31 de desembre de 2016 i el de justificació de despesa, fins a finals de 2017. El juliol de 2014 els marmessors del llegat del fotògraf havien constituït la Fundació Toni Catany, però els intents d'aquesta entitat perquè el departament de Cultura del Consell, en mans de Joan Rotger, tiràs endavant el projecte resultaren infructuosos. Veient que no es podien complir els terminis, el Govern presidit per Bauzá demanà una segona pròrroga, que fou concedida amb l'exigència que les obres s'acabin abans del darrer dia de 2018 i justificats els pagaments durant el 2019.

Més enllà de la signatura del conveni, a finals de 2015, amb el nou president del Consell, l'ecosobirista Miquel Ensenyat, els representants de la FTC denunciaren un any després que el Consell "no ha fet ni una sola inversió atribuïble a la partida que hi ha". Tampoc l'ha feta fins ara. Després d'una reunió de la FTC amb la presidenta Armengol, Consell i Govern s'han d'asseure per negociar les responsabilitats de cada institució. Les reunions han estat ajornades dues vegades els darrers dies. —

“El CIF obriria a Mallorca un ventall d'oportunitats que no s'han de perdre”

Rosa Maria Malet

DIRECTORA FUNDACIÓ JOAN MIRÓ

Rosa Maria Malet parla des de l'experiència de dirigir la Fundació Joan Miró de Barcelona des del 1980. Són més de 35 anys al capdavant d'una institució que conserva i difon una part important del llegat d'un artista. “Som una convençuda de l'oportunitat que és tenir un llegat com el de Toni Catany per a la creació d'un centre dedicat a la fotografia. És molt important tenir tot un fons d'obra i també docu-

mental que no només permeti conèixer i estudiar a fons el procés creatiu d'un artista, sinó que doni sentit i solidesa a la institució, que, a partir d'aquest referent, pot obrir una mirada àmplia al llenguatge fotogràfic, a l'art i a la cultura. Hi ha tants centres que obren sense aquest bessó i han de fer l'esforç de cercar un sentit a la seva tasca, que no es pot perdre l'oportunitat de fer-ho gràcies a una personalitat com la de Catany, que tantes portes pot obrir per a enriquidores col·laboracions entre institucions equivalents d'arreu”.

Rosa Maria Malet fa una crida als responsables polítics, “que han de saber quin model de societat volen potenciar. Les Illes ja tenen sol i platja, afegir-hi més cultura amb un projecte com aquest beneficia tothom”. Opina que “el CIF Toni Catany obriria a Mallorca un ventall d'oportunitats que no s'han de perdre. Al voltant del seu nom i del llegat, es podrien organitzar des de simpòsiums, exposicions o un festival de fotografia que no existeix encara a Espanya, amb la força que té aquest llenguatge”.

“És vergonyós que les autoritats no sàpiguen o no vulguin tirar-ho endavant”

Manuel Forcano

POETA I DIRECTOR INSTITUT RAMON LLULL

El poeta Manuel Forcano, director de l'Institut Ramon Llull, coneix el projecte de Toni Catany des dels inicis. “En vaig parlar molt amb ell. Vaig viure les il·lusions que hi posava, vaig escoltar-ne les idees, en vaig veure plànols... El Centre Internacional de Fotografia és un projecte interessantíssim per a Lluçmajor, per a l'illa i per a tothom. I és d'una generositat extraordinària posar la casa familiar i tot el llegat a disposició del país i de la seva gent”.

Forcano és molt crític amb els fets que han duit a la situació actual: “Cada dia que passa es fa més lamentable que, havent-hi uns fons econòmics per a aquesta finalitat, no s'hagi fet realitat i es pugui perdre aquesta oportunitat. És molt trist, és vergonyós que les autoritats mallorquines no sàpiguen o no vulguin tirar-ho endavant. I no deixa de ser una renúncia directa que l'Administració estigui al servei de la ciutadania. Si es trobaren els diners però no es troben els mecanismes administratius per posar a disposició de la ciutadania

el llegat de qui fou considerat uns dels cinquanta millors fotògrafs del món, és inoperància dels responsables polítics si no canvien aquests mecanismes per fer-ho possible. Aquesta és la seva feina. Si no, quina fan? Ho hem de denunciar perquè clama al cel. I hem de dir a les autoritats que s'asseguin i ho desbloquegin. M'encenc, em pos les mans al cap i em peg cops al pit perquè això és kafkià”.

Opinions

Quatre experts es manifesten en suport del Centre Internacional de Fotografia

“És un projecte equilibrat que toca amb els peus a terra”

Pepe Font de Mora

DIRECTOR FOTO COLECTANIA

Des de la nova seu de la Fundació Foto Colectania, al passeig Picasso de Barcelona, el director, Pepe Font de Mora, recorda Toni Catany: “El vaig conèixer molt bé. Tenia un tarannà molt mallorquí i a mi m'agradava molt el seu esperit, aquella voluntat de tornar a la seva illa”. Al llarg d'anys, amb Toni Catany, Pepe Font de Mora anà seleccionant les fotografies d'ell que adquiririen per a la col·lecció de

Foto Colectania. La Fundació presidida per Mario Rotllant disposa d'una quarantena d'obres del fotògraf llucmajorer de diverses èpoques. “Catany està bastant ben representat a Foto Colectania”, diu Pepe Font de Mora. No hi ha cap institució a les Illes, exceptuant la Fundació Toni Catany, que tingui un nombre d'obres que s'hi acosti.

El director de Foto Colectania opina que “s'hauria de donar suport a la creació del Centre Internacional de Fotografia. Parteix de la generositat d'un llegat. El conec i és un projecte equilibrat que toca amb els peus a terra, en cap sentit no s'enfila pels niguls. A més a més, té una cosa extraordinària, molt difícil d'aconseguir, i és que el projecte de Catany es va anar arrelant entre un grup de persones, d'amics seus, que senten la voluntat d'en Toni i el projecte com a propis. Ho fan bé, en saben. I tenen assumit allò que també tenia assumit Catany, que mirava cap a fora, tot mantenint un gran equilibri entre la seva obra i la de fotògrafs d'arreu del món. En aquest temps, la Fundació Toni Catany ha demostrat que vol anar de l'àmbit local a l'universal”.

“El CIF és una obligació política i un deure cultural”

Maria-Josep Mulet

PROFESSORA UIB

La professora de la UIB Maria-Josep Mulet és experta en fotografia i en l'estudi i la recerca del patrimoni fotogràfic. Des del coneixement de la situació, Mulet afirma que, “més que una oportunitat, que també ho és, la creació del Centre Internacional de Fotografia és una obligació política i un deure cultural”.

Toni Catany també compartí amb ella els inicis i l'esdevenir del projecte. Maria-Josep Mulet manifesta que “aquí no és habitual que una persona, un artista i un col·leccionista com Catany faci un acte de generositat com el seu. El seu llegat és importantíssim, des de la seva obra a la d'altres autors i també com un dels primers que recuperaren el patrimoni fotogràfic antic. És tan important que tot un país, França, li havia fet saber que el rebrien amb tots els honors, però ell sempre va tenir molt clar que havia de ser per a la seva terra, i així ho va lluitar incansablement”.

Per Mulet, “fer possible el CIF és una qüestió de dignitat, de país. Les repercussions seran molt notables. Toni Catany és una figura de referència internacional. I a partir del seu llegat, el CIF es pot

convertir en un lloc essencial per a la reflexió del paper de la imatge en la contemporaneïtat. Podria treballar conjuntament amb l'Arxiu del So i de la Imatge del Consell en la recuperació de llegats fotogràfics. S'ha d'agilitar perquè no es perdi. Es fa mal d'entendre que projectes com aquest hagin de dependre de la conjuntura política i de la voluntat o capacitat tant dels uns com dels altres”.